

O patro níž,
slaví se již.
Párty hřmí
a já jsem tu sám.

Od lidí dál,
jak jsem si přál.
Jen tak bloudím
ve svých myšlenkách.

Vše se mění
v osamění,
vše, co jsem dřív v hloubi skryl,
vyplouvám.

A já tu sám,
snažím se dál
vlastní tváři,
tváří v tvář stát.

Chtěl jsem slyšet líp,
co ptá se ten hlas,
co v hlavě mi tkví.
Mít sám k sobě blíž,
rozvášněnej dav,
ať myšlenky mé
nepřekřičí.

Na týdnů pár,
samoty král,
ikdyž toužím
trůnu se vzdát.

Dobře však vím,
že nastavím zrcadlo své
duši snáz,
když jsem sám.

Chtěl jsem slyšet líp,
co ptá se ten hlas,
co v hlavě mi tkví.
Mít sám k sobě blíž,
rozvášněnej dav,
ať myšlenky mé
nepřekřičí.

Za okny sníh,
rachejtle hřmí,
to asi svět mě láká ven.
Dnes ještě ne,
dnes ještě ne.

Chtěl jsem slyšet líp,
co ptá se ten hlas,
co v hlavě mi tkví.
Mít sám k sobě blíž,
rozvášněnej dav,

ať myšlenky mý
nepřekřičí.

Nepřekřičí.
Nepřekřičí.

Nepřekřičí.
Nepřekřičí.